

Jeesus on Jumala

Toukokuun 2. päivänä, 2007, [Sean Finnegan](#) (muokattu versio).

<http://adonimessiah.blogspot.fi/2008/10/jesus-is-god-by-sean-finnegan.html>

Jos Jeesus on oikeassa ja isä on ainoa totinen Jumala (Joh 17:3) niin miksi Jeesusta on kutsuttu Jumalaksi kaksi kertaa Uudessa testamentissa (Joh 20:28; Hebr 1:8)? Saanko esittää puhtaasti unitaarisen vaihtoehdon mukaisia huomioita niille, jotka eivät ole tyytyväisiä "oikeaoppiseen" selitykseen tämän ongelman ratkaisuksi?

Sanaa "jumala" (hepreaksi elohim ja kreikaksi theos) ei ole käytetty vain totisesta Jumalasta, Jahvesta. Epäjumalia, enkeleitä ja jopa ihmisiä on kutsuttu "jumalaksi" toisarvoisessa tai johdetussa mielessä. Tässä alapuolella on joitakin esimerkkejä.

- **1Moos 23:6** Abrahamia on kutsuttu *jumalaksi ruhtinaaksi*
- **2Moos 4:16** Jahve kertoo Moosekselle, että tämä on oleva jumala Aaronille
- **2Moos 7:1** Jahve kertoo Moosekselle, että tämä on oleva jumala faraolle
- **2Moos 21:6** tuomareita on kutsuttu jumaliksi tilanteessa, jossa isäntä tuo orjan hänen tykönsä¹
- **2Moos 22:8-9** tuomareita kutsutaan jumaliksi, kun he tuomitsevat varkauksia oikeudessa²
- **1Sam 2:25** tuomaria sanotaan jumalaksi, kun hän on välittäjänä kahden osapuolen välillä³
- **Psalm 82:1, 6** Jumala kutsuu pahoja hallitsijoita jumaliksi (katso myös Psalm 45:1, 6; 58:1; Psalmia 8:5 vrt. Hepr 2:7; Psalmia 97:7 vrt. Hepr 1:6)

Miten on mahdollista kutsua ihmisiä jumalaksi ilman ristiriitaa sen uskon kanssa, että Jahve on Jumala eikä ketään muuta ole hänen rinnallaan (Jes 45:22). Ensimmäinen merkitys hepreankielen sanakirjassa sanalle elohim on "hallitsijat, tuomarit, joko jumalallisina edustajina pyhissä paikoissa tai kuvastaen jumalallista valtaa ja voimaa". (The Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon, F. Brown, S. Driver, and C. Briggs. ©2000, page 43).

Sen vuoksi ylhäällä mainitut ihmiset eivät ole loukkaus tai rikkomus Jahven jumaluutta vastaan vaan he pikemminkin esittivät hänet ihmisille. Tuomarien tehtävänä oli toimia Jumalan nimittäminä tuomion langettajina maan päällä; he saivat Jumalan sanan ja välittivät sen ihmisille (Joh 10:34-36). He olivat suoraan vastuussa Jumalalle ja kun he tekivät vääriä päätöksiä, niin Jumala rankaisi heitä (Psa 82). He eivät olleet riippumattomia jumalia vaan voimallisen Jumalan edustajia.

Vaikka valtaosa Uudessa testamentissa käytetyistä sanoista "jumala" tarkoittavat joko isää tai epäjumalia, niin siellä on myös muutamia kohtia, joissa sanaa "jumala" on käytetty toisarvoisessa merkityksessä tai edustamassa jotakin. Esim.

¹ "Then his master shall bring him unto the judges; he shall also bring him to the door, or unto the door post; and his master shall bore his ear through with an aul; and he shall serve him for ever." (KJV) Suomenkielen käännös jakeen alkuosasta olisi: "Sitten hänen isäntänsä tuokoon hänet jumalien luokse..." eli jumalilla (elohim) tarkoitetaan tässä Israelin tuomareita, ei iankaikkista kaikkivaltiaasta Jumalaa, kaiken luoja (2Moos 21:6; vrt. Psa 82:1,6).

² "If the thief be not found, then the master of the house shall be brought unto the judges, to see whether he have put his hand unto his neighbour's goods." (KJV) Suomeksi: "Mutta jos varasta ei tavata, astukoon talon omistaja jumalien eteen ja vannokoon, ettei hän ole kädellensä kajonnut toisen omaan." (2Moos 22:8)

³ "If the thief be not found, then the master of the house shall be brought unto the judges, to see whether he have put his hand unto his neighbour's goods." (KJV) "Jos ihminen rikkoo ihmistä vastaan, niin jumala voi olla hänellä välittäjänä; mutta jos ihminen rikkoo Herraa vastaan, niin kuka voi ruveta hänelle välittäjäksi?" (1Sam 2:25)

- 2Kor 4:4 Saatanaa kutsutaan tämän maailman ajan jumalaksi
- Joh 10:34 Jeesus kutsuu niitä jumaliksi, joille Jumalan sana tuli
- Hebr 1:8 "mutta pojasta hän sanoo: jumala, sinun valtaistuimesi pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen... sen vuoksi Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinua..."
- Joh 20:28 Tuomas sanoi hänelle (Jeesukselle) "Minun herrani ja minun jumalani!"

Saatanaa voidaan kutsua jumalaksi, koska hän toimii jumalan roolissa – hänellä on valta tämän maailman ajan kansakuntiin (Luuk 4:5-6; Ilm 11:15). Tuomareita on kutsuttu jumaliksi, koska he käyttivät Jumalan heille antamaa valtaa ihmisiin. Heprealaiskirjeen jakeessa 1:8 lainataan Psalmia 45:6, jossa nämä sanat on osoitettu alun perin Israelin kuninkaalle. Kuningas oli Jumalan edustaja, joten häntä kutsuttiin "jumalaksi", mutta vaikka hän on jumala, niin hänellä itselläänkin on Jumala. Kirjoittaja näkee Psalmissa 45:6 ennustuksen, jonka täyttymys Jeesus luvattuna kuninkaana on. Jeesusta kutsutaan jumalaksi, koska hän on Jumalan edustaja ja Jumala on korottanut hänet kaikkea valtaa ja voimaa ja hallitusta ja jokaista nimeä yläpuolelle, ei vain tässä maailman ajassa vaan myös tulevassa." (Efe 1:20).

Jeesus on siten jumala (theos, elohim), mutta hän ei ole luomaton kaikkivaltias iankaikkinen Jumala, Jahve. Hän on Jumalan ylin edustaja ihmiskunnalle ja se, jolle Jumala on antanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä. (Matt 28:18) "Kristus on isän Jumalan täydellinen kuva tai ilmentymä ja todella itsekkin theos, jumala, koska hän on ihmisenä kokonaan alistettu toisen Jumalan valtaan, joka on häntä itseään ja kaikkia muita suurempi." (The Human Face of God, John A.T. Robinson. ©1973, pages 189-190).

Jumala on ainoa kuolematon (ei voi kuolla)
 Jumala on iankaikkinen (hän on ollut aina olemassa)
 Jumala on kaikkietävä (hän tietää kaiken, mitä tietää voidaan)
 Jumalaa ei voi kukaan kiusata

Jeesus ei täytä mitään näistä Jumalan ominaisuuksista. Jeesus kuoli, hän on saanut alkunsa Jumalasta (Hebr 2:10), Jeesus ei tiennyt, milloin hän tulisi takaisin (Mark 13:32), Jeesus oli kiusattu kaikessa niin kuin mekin (Hebr 4:15) ja Jeesuksella oli oma tahto (Matt 26:39-44), joka on eri kuin Jumalalla. Jeesuksella kristuksella on ihmisenä oma tahto, mieli, ajatukset, tunteet, tieto ja muistot, jotka ovat eri kuin Jumalalla. Jeesus kristus on ihmisenä eri olevainen kuin hänen isänsä, joka on yksin ainoa totinen Jumala.

Tähän vastataan tyypillisesti siten, että Jeesus oli inhimillisen luontonsa puolesta vajavainen, mutta jumalallisen luontonsa puolesta täysin Jumala ilman inhimillisiä rajoja. Kristuksen jakaminen kahteen luontoon on perustaltaan epäraamatullinen eikä sitä ole kehitetty ennen kuin vasta vuonna 451 Khalkedonin kirkolliskokouksessa. On selvää, että jos Jeesus ei tiennyt, milloin hän oli tuleva takaisin ja koska hänellä oli oma tahto, joka on eri kuin hänen isällään Jumalalla, niin hän ei voi olla kaikkietävä eikä hän ole siten myöskään Jumala, koska hänellä on oma Jumalasta erillinen tietoisuutensa.

Sen sijaan, että Jeesus olisi Jumala, on hän Jumalan lupaama messias, jonka oli määrä syntyä vaimon siemenestä (1Moos 3:15), Aabrahamin poika (Matt 1:1), Daavidin poika (Luuk 1:31-33), kaiken sen ilmentymä, jonka on alunperin ollut tarkoitus olla Jumalan aioituksissa täydellinen ihminen, ilman syntiä, ja siten myös hänen täydellinen kuvansa. Jeesus on toinen Adam ja se viimeinen ihminen, jollaiseksi Jumala tekee uuden luomakunnan ihmiset vanhurskasten ylösnousemuksessa. (1Kor 15; 1Joh 3:2; Ilm 21-22) Jeesus on esikuva seurakunnalle ihmisenä, joka ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka oli kaikessa kiusattu niin kuin mekin. Jeesus oli kaikessa

kuuliainen omalle isälleen. (Joh 5:19; Hebr 5:7) Sen sijaan, että hän olisi tavoitellut Jumalan asemaa ja kunniaa, hän nöyryytti itsensä ja tuli palvelemaan muita, oli kuuliainen hamaan ristin kuolemaan asti. Mikä rakkaustarina tämä onkaan, sillä Jeesus teki sen kaiken rakkaudesta meitä ja isäänsä kohtaan, jonka tahto oli hänelle ihmisenä kaikki kaikessa!

Sean Finneganin alkuperäisestä tekstistä muokannut P. Haipola, 20.8.2016.